

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căndăiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 22 August st. v.

(X) Va să dăcă tot aveam noi dreptate, când dăceam, că Ugron Gábor ne spune, că din partea corifeilor politici maghiari se întreprinde ceva contra dualismului cu afaceri comune.

Cine n'a putut înțelege aceasta din discursul lui Ugron Gábor dela Kecs-kemét, sigur, că are să o înțeleagă din discursul lui dela Cluj. Aici a spus clar, că dualismul înființat la 1867 și reînviat la 1877 și la 1887 trebuie supus unei reviduiri.

Însă este vorba numai de Ugron Gábor și de partidul său, care are să se constituie, prin urmare încă nu putem vorbi de corifeii maghiari, ca și când toți ar fi conjurați contra dualismului de până acum.

Dacă ne-am orienta numai după forma procedurii bărbatilor politici maghiari, se înțelege, că și noi am trebuit să dăcem: stați pe loc, nu vă grăbiți cu judecata. Treaba cu reviduirea dualismului abia s'a pus pe tapet. Până la rezolvarea ei, și încă așa cum o voește Ugron Gábor, mai are să treacă. Unde sînt încă bărbatii politici ai Maghiarilor, care aparțin celorlalte partide?

Recunoaștem și noi, că resonamentul acesta e firesc. Între oameni normali așa se și desvoaltă lucrurile.

Bărbatii politici ai Maghiarilor însă se nu-i judecă nimenea ca pe Germani, care se împart în 32 de partide, cu câte 11 nuanțe fiecare partid, afară de fracțiunile câte se mișcă ca meteori rătăciți printre partide de nuanțe. Cu bărbatii politici maghiari trebile politice stau cu totul altfel.

Ce e drept, și pe ei îi vedem divizându-se și punându-și nume de partide.

Când este însă vorba de dinșii, partidele sînt ca vocile dintr'un cor. Rar se întălesc, dar se întrec de multe ori unul pe altul, sau merg paralel când în distanțe mai mici, când mai mari. Și proced așa, pentru-ca să producă un întreg armonios plăcut.

Ear' când proced vocile lor politice astfel, ca și vocile din cor, sînt toate cu atențiune la mișcările aceluia, care le dă tactul.

Bărbatii politici maghiari, strîns luat lucrul, sînt numai un partid, însă cu roluri deosebite, ca și actorii unei societăți de teatru. Și actorii se certă

și se și bat, ba se și „omnoară“, însă de așa, ca înainte de a căde cortina cea mare să poată veni și cei „omorîți“ toți și dându-și mâinile să primească aplauzele publicului.

Dar' după direcțiunea ce au luat-o în timpul mai din urmă, e și lucru firesc, ca ei să formeze numai un partid, pentru-că apără toți numai unul și același interes față cu majoritatea cetățenilor nemaghiari din țările unguresci. Vrînd să naționalizeze statul unguresc, interesul lor este, ca pe cetățenii nemaghiari să-i asimileze.

„Partidele“ în astfel de împrejurări la dinșii reprezintă numai modalități, pentru de a ajunge la aceeași țintă, și le reprezintă așa, după-cum sînt dirijate de capelmaistrul lor dela Turin.

Noi nu credem să aibă contele Kálnoky firele, atât ce privește politica internă, cât și cea externă, așa de bine în mână, cum le are reprezentantul maghiar dela Turin și statul său major.

De unde urmează, că de multe ori caleidoscopul politic în statul unguresc prezintă atâtea variațiuni neașteptate.

Cine s'ar fi gândit la venirea ministrului Szapáry, că așa de curînd are să vină Ugron cu propuneri de reviduirea dualismului? Cine însă, ca până și un „Pester Lloyd“ să vină tot așa de curînd să dăcă, că nu e lucru de mirat, că se pune din partea lui Ugron astfel cestiunea?

Pe Români din țările unguresci, cu toate aceste, fenomenul acest din urmă n'are să-i supere. Români de felul lor nu sînt provocatori politici, cum nu se sfîșec țările maghiare a-i numai prea de multe ori. Ei însă n'au nici să se turbure din cauza acestor aparițiuni.

O reviduire a dualismului nu le poate fi nici lor spre stricare. Se înțelege de sine, că Români, dacă ar veni treaba la reviduire și dacă ar fi chie-mați și ei să iee parte, sigur, că nu ar revidui în înțelesul lui Ugron Gábor.

Ei însă, Români, vor fi lăsați la o parte, cum au mai fost lăsați. Bine, atunci treaba se mai amână. Atîrnă și dela Români, se înțelege, însă tot are să vină odată timpul, când se particepe și ei la reviduire și când reviduirea are să se facă cum convine tuturor cetățe-

nilor, și nu cum convine numai unui partid.

Pentru astfel de timpuri însă Români din bună vreme să se pregătească, ca să nu fie surprinși. Căci deși Ugron Gábor o ia mai cu încetul, tactul ar pute să se schimbe. El începe, ce e drept, cu 1848. S'ar pute întempla însă, ca foaia să se întoarcă și să vină pe pagina următoare a partiturii politice, după adagiul Ugron, un „allegro furioso: Irányi-Polónyi, sau mai scie Dumneșcu ce.

Și atunci nu scim cum ar fi. La toată întemplarea nu ar fi bine, dacă astfel de evenimente ar afla pe Români meditănd tot asupra celor-ce trebuiau meditate cu trei-patru ani mai înainte. Septembrie în 1890 se apropie. Să nu cumva să-i afle pe Români încă tot la Iulie din 1887.

Primim din Viena dela un bărbat de stat în legături directe cu cercurile hotărîtoare următorul articol, asupra căruia atragem deosebita atențiune a cititorilor noștri:

La manevrele ce vor avî loc în Septembrie la Oradea-mare și Dobrița va asista și generalul Vlădescu, ministrul de războiu al regelui român, ca trimis din partea M. S. regelui Carol și a guvernului său, spre a saluta pe M. S. împăratul Francisc Iosif. La manevrele făcute în 1887 în Transilvania la hotarele imediate ale României, precum și la manevrele din Arad și Seghedin făcute în 1884 n'a asistat nici un trimis extraordinar al regelui român. Prezența dar' a ministrului de războiu are importanța sa politică și este rezultatul întrevederii dela Ischl.

Aceste manevre în timpuri din urmă au devenit celebre pentru enunțările politice ale M. S. împăratului la adresa naționalităților, fără îndoială dar', că la manevrele de acum, noul guvern ungar va profita de ocaziune, spre a se adresa prin graiul M. S. Românilor din regatul ungar și Transilvania; din câte au transpirat până acum, această Preaînaltă adresă va păstra fondul celor obicinuite. — S'ar părî dar', că prezența ministrului român ar însemna o victorie splendidă și deservită a guvernului ungar asupra a trei milioane de Români. Deloc! Prezența ministrului de războiu român general Vlădescu este confirmarea unei convenții militare verbale între România și Austria în contra unei eventuale treceri forțate a armatei rusești prin teritoriul român în Ungaria. În schimbul acestui ajutor

România nu sacrifică nimic nici politicesc, nici economicesc. Relațiunile politice între Austria și România sînt amicale, nu pot să fie însă intime, deși s'au făcut demersuri în acest sens din Viena, cîntă vreme gemetele teribile ale jurnalistilor români din închisorile ungare răsund chiar și prin sala tronului român, cîntă vreme strigătele de durere a trei milioane de Români s'gudue inimile a 7 milioane de Români liberi din România liberă.

Guvernul maghiar și presa română.

Pentru a lua hotărîrea de a sta de vorbă în mod serios cu organul oficios din Transilvania al guvernului, totdeauna trebuie să-ți calci pe inimă. Modul, în care scrie acest organ al guvernului, mai ales în cauzele naționalităților, este atât de superficial și nefngrijit, încât mai în toate cazurile ai pute renunța la o discuțiune. Însă cauza noastră deoparte, ear' de altă parte poziția foii guvernamentale, ne silesc a ține seamă și despre cele-ce le dăce, desconsiderând forma cum le dăce „Kolozsvar“.

În numărul său de alaltăieri sub marca „Cutezările unei foi române“ oficiosul scrie următoarele:

„Pe ultraistii români nimic nu-i atinge mai neplăcut decît aceea, când se susține despre ei, că stau singuri, că poporul, ca atare, rămîne neatins de bazaconiile lor și că preste tot la spatele lor nu stă poporul.

„Aceasta este natural, căci în cazul acesta toată acțiunea ce desvoaltă este fără valoare, atunci în adevăr ese la lumină, că ei nu stau în serviciul poporului și nu reprezintă, în servesc interesele lui.

„Noi aceasta am susținut-o și o susținem și acum.“

Dar' pe ce basă și pe ce motive se susține? Aceasta este întrebarea, la care oficiosul n'a dat, nu dă și nici nu va da nici un răspuns.

„Din acest motiv „Tribuna“ se amărăscă, — continuă oficiosul, — atacă guvernul dăcînd, că voește să contrabandeză în conștiința poporului român lucrurile, pe care le susține ea. Nici mai mult, nici mai puțin nu dăce drept concludie decît aceea, că guvernul ungar și-a propus să facă presiune contra presei române, să o nimicească. Guvernul aceea voește, ca poporul să nu aibă presă.

„Presa română pe calea aceasta voește să-și facă bun câștig moral și material; așa

voește să stîrnească compătimire față cu sine în poporul, pe care voește să se razime.

„Putem enunța și preste tot este lucru public, că guvernul nu are astfel de scopuri de persecutare. Presa aceea, care agitează contra instituțiilor și integrității patriei noastre, este cu mult mai neînsemnată, cu mult mai slabă, decît ca guvernul să-și prefigă față cu ea scopuri separate și să fie vrednică de atîta atențiune.

„Nu este vrednică“.

Va să dăcă este lucru public și „Kolozsvar“ o vestească de nou, că guvernul nu persecută presa română; ea este cu mult prea slabă, încât guvernul să o învrednicească măcar de atențiunea sa. Dar' „Kolozsvar“ să ne spună, cine a mutat curtea cu jurații dela Sibiu la Cluj și pentru-ce scop? Dacă oficiosul ne va dovedî, că nu guvernul a făcut aceasta, și ne va dovedî, că la curtea cu jurații strămutată dela Sibiu la Cluj în urma duor sentențe de achitare s'au pertractat și alte procese politice decît românesci, care toate s'au sfîrșit cu condamnarea acușatorilor țiaristi români, — atunci sîntem și noi dispuși a crede în inocența guvernului.

„Dar' ceea-ce dăce „Tribuna“ este într'atîta adevărat, că opinia publică maghiară în adevăr este contra presei, care astfel lucră contra noastră și a statului nostru.

„Lupta contra presei prin urmare nu este treaba guvernului unguresc, ci a opiniei publice maghiare“.

Mărturisirea aceasta este destul de prețioasă. „Kolozsvar“ recunoaște, că opinia publică luptă contra presei noastre, fiindcă ea (presa) nu împărtășește vederile politice ale Maghiarilor. Acest adevăr odată constat prin mărturisirea naivă a unui organ oficios, ajunge pentru ori-ce om cu judecată a scl, că guvernul nimic altceva n'a făcut, decît a dat presa română pe mîna adversarilor sei politici, ca să-i facă — dreptate! Atît de marinos a fost guvernul în această afacere, încât el s'a lipsit de ori-ce altă persecuțiune mai departe în contra presei române.

În anticitate se obicinuia, ca pentru petrecerea mai marilor puternici să se trimită sclavii lipsiți de drepturi în gura fiarelor sălbatice, cu care ei aveau să se lupte. Cine era de vină, dacă fiarele sălbatice sfășiau în

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Lebedieni.

De

Ivan Turghenev.

(Urmare și fine.)

În ziua următoare am plecat să ved cail pe la curți și am început la cunoscutul geambaș Sitnikov. Prin o poartă am intrat în curtea presărată cu nășip. Înaintea ușii grajdului deschise cu totul sta stăpănul însuși, un om nu prea tînăr, înalt și gros, într-o blănă de iepure, cu gulerul ridicat și mototolit. Când m'a văzut, s'a mișcat înec, ca să mă întimpine, și a apucat cu amîndouă mîinile șapea de pe cap și a dăce cu glas trăgănat:

— A, respectele noastre. Doar' poftiți să vedeți cai?

— Da, am venit să ved cail.

— Și anume de care, dacă-mi dați voi să întreb?

— Arătați ce aveți.

— Cu toată plăcerea.

Am intrat în grajd. Cățiva dulci albi s'au ridicat de pe fîn și au alergat spre noi, dînd din coadă; un țap bătrîn cu barbă lungă nemulțumit s'a dat la o parte; trei seizi, în blane tari, dar' soioase, s'au plecat în tăcere. În dreapta și în stînga, pe locuri ridicate cu măiestrie, stăteau cam treizeci de cai bine grijii și curății de scilpian. Pe grinzi sbureau și uguiau porumbii.

— Domnia-voastră adecă pentru-ce vă trebe calul: pentru călărit sau pentru prăsilă? mă întrebă Sitnikov.

— Și pentru călărit, și pentru prăsilă.

— Înțeleg, înțeleg, înțeleg, dăce geambașul după o pauză. — Petre arată domnul pe Hermelin!

Am eșit în curte.

— Dar' nu poftiți cumva să aduc o laiță din odaie?... Nu trebe?... Cum poftiți.

Copitele răsunară pe scînduri, arapnicul pocni, și Petrea, un flăcău de patruzeci de ani, stricat de vîrsat și oacheș, sări din grajd cu un armăsar sur destul de bine făcut, îl lovi, ca să se ridice în două picioare, alergă cu el de două-ori în giurul curții și meșter, îl oprî la un loc anumit. Hermelin se întinse, sfîrșit nechieșdînd, dete din coadă, își ridică botul și se uită chiorși la noi.

„Pisicher!“ am gândit eu.

— Lasă-l, lasă-l, dăce Sitnikov și se întoarse spre mine.

— Este potrivit pentru domnia-voastră? întrebă el în sfîrșit.

— Calul nu e rău, — dar' picioarele dîndărît nu sînt tocmai de nădejde.

— Picioarele sînt minunate, răspunse Sitnikov cu convingere: — și șelele... poftim și vedeți... ca și cuptorul, poți să dormi.

— Chișițele sînt lungi.

— Cum lungi, — aveți bunăta! Aleargă înainte, Petre, aleargă în treapd, treapd, treapd... nu da în galop!

Petrea earși alergă prin curte cu Hermelin. Am tăcut cu toții.

— Ei, du-l la loc, dăce Sitnikov: — scoate pe Șoimul.

Șoimul, negru ca un gîndac, un armăsar de soiul olandez cu partea dinapoi apăsată și slab, mi-s'a părut nu cu mult mai bun decît Hermelin. Făcea parte din numărul acelor cai, despre care vîntorii dăce, că „taie și despica și duc în robie“, adecă la mers își întorc în

afară picioarele dinainte și le aruncă în dreapta și stînga și înaintează rău. Astfel de cai la vîrstă mijlocie sînt plăcuți negustorilor: mersul lor își aduce aminte de umbletul îndrăneșt al unui chelner grăbit; asemenea cai sînt buni înhamăți la trăsura câte unul, pentru a face o plimbare după prînz; cu capul ridicat și cu gîtul încordat, trag cu rîvnă la o droșcă diformă, încercată cu un vizitiu mut de sătul ce e, cu un negustor înghesuit, suferind de arsură în gît, și cu o fragedă negustorească într-o salopă (manta) albastră de mătăș și în cap cu o basma de colorarea eliotropului. Am renunțat și la Șoim. Sitnikov mi-a arătat încă vre-o cățiva cai... Unul în sfîrșit, un armăsar vînet rotat de bun soi, mi-a venit la scoateala. Nu m'am putut reține și l'am neteșit cu mulțumire pe gît. Sitnikov îndată deveni nepăsător.

— Dar' merge bine? l'am întrebat (despre calul în treapd nu se dăce: aleargă). — Merge, răspunse liniștit geambașul. — N'aș pute să ved?... — Cum nu, se poate. Măi, Costache, înhamă la droșcă pe Sprintenul.

Costache, jochen, meșter în treaba sa, trecu de trei-ori pe dinaintea noastră la stradă. Calul alergă bine, nu poticnia, nu-și arunca partea dinapoi, picioarele și-le purta ușor, coada o ridica puțin și „ținea“ treapdul regulat.

— Ce ceri pe el?

Sitnikov pretinse un preț ne mai audît. Am început a ne țîrgul acolo în drum, când deodată de după un colț alergă hruind o troică aleasă cu măiestrie și se oprî drept înaintea porții casei lui Sitnikov. Într-o trăsură drăgălașă și elegantă ședea principele N.; lângă el figura Hlopakov. Ploacă mina cail... și cum îi mîna! ar fi trecut și printr'un inel, ho-

țomanul! lăturașii negricioși, mărunți, sprinteni, negri la ochi, negri la picioare, scapă, așa lovesc pămîntul; odată să șuieră numai — au dispărut! Rotașul negru stă hotărît, cu gîtul dat îndărît ca o lebedă, cu pieptul eșit, cu picioarele ca săgețile, din când în când își mișcă mîndru capul și clipeseșe sumeț... Ce bine; oare cine n'ar face așa o plimbare într-o frumoasă sîrbătoare?

— Alteța Voastră! Bine ați venit! strigă Sitnikov.

Principele sări din trăsura. Hlopakov se coborî încet pe ceeaaltă parte.

— Bună ziua, nene... Sînt cai?

— Cum să nu fie pentru Alteța Voastră! Poftiți, intrați... Petre, scoate pe Păun! și ține-ți gata pe buiestrașul. Cu dumneata, tătuță, a dașe întorcîndu-se cătră mine: — vom isprăvi de altădată... Tomo, laiță la Alteța Sa.

Dintr'un grajd separat, pe care la început nu-l observasem, aduseră pe Păun. Era un cal puternic, negru, se avînta cu toate picioarele în vîsduch. Sitnikov își întoarse și capul și își închise ochii.

— A, r-răpiciugos! exclamă Hlopakov. Tăime ca!

Principele rîse.

Nu fără trudă țînră în loc pe Păun; țîrăise pe servitor prin curte; în sfîrșit îl strînsese la paret. Calul sfîrșia, tresăria și lovia pămîntul, ear' Sitnikov îl întărîta și mai mult, ridicînd biciul cătră el.

— Încătro te uii? își dau eu! ha! dăce geambașul cu o amenințare prietenoasă, el însuși făcă voe era îndrăgît în calul său.

— Cu cât? întrebă principele.

— Pentru Alteța Voastră cinci mii.

— Trei.

— Nu pot, Alteța Voastră, iertați...

— S'a dăce, că trei, răpiciugos, întrepruse Hlopakov.

N'am așteptat sfîrșitul învoelii și am eșit. În colțul din capăt al uliții am observat lipită pe poarta unei căsuțe suri o foaie mare de hîrtie. Deasupra era desemnat cu peana un cal cu coada ca un tub și cu gîtul înfînit, ear' dedesuptul copitelor calului stăteau următoarele slove, scrise bătrănesce:

„Aici se vînd cail de tot felul, aduși la „bălcii Lebedienilor din vestita herghelie de pe stepe a lui Anastase Ivanici Cernobai, proprietar în Tambov. Cail acestia sînt minunați la etat, dresați cu desvîrșire și fără nărav. Domnii cumpărătorii binevoească a întrebă pe Anastase Ivanici în persoană; ear' în lipsa lui Anastase Ivanici să întrebă de vizitil Nazar Kubișkin. Domnilor cumpărătorii, vă poftim cu respect a onora pe „unchiașul!“

M'am oprit în loc. Haide, gîndesc, să ved cail renumitului proprietar de herghelie de pe stepă, a dlui Cernobai.

Voiam să intru pe poartă, dară, împotriva obiceiului, am găsit-o încuiată. Am bătut la ușă.

— Cine e acolo? ... Cumpărător?

— Cumpărător.

— Îndată, tătuță, îndată.

Portița se deschise. Am zărit o bătrînă de cincideci de ani, cu capul gol, în cisme și într'un suman descheiat.

— Poftim, dragul meu, intră, și eu îndată mă duc să spun lui Anastase Ivanici... Nazar, măi Nazar!

— Ce-i, gîngăvi din grajd glasul unui moșneag de șeptedece de ani.

— Gătesce calul: a venit cumpărător.

bucăți pe bieții nenorociți? Puternicii țilei? Nici-decât; fără îndoială fiarele sălbatice.

În desfășurările sale mai departe „Kolozsvar“ ne vestese și pe noi, că „nu aceia vor perde și se vor retrage, la care este puterea și „dreptatea“, ci aceia, care vor fi lipsiți de amândouă aceste“.

Noi nici că ne facem iluzii în această privință. Însă cine amenință cu „puterea“, s'a lipsit de dreptul de a mai vorbi și a se provoca la „libertate“, ear' în afaceri politice „dreptatea“ nu se caută la adversari, nici nu se face prin adversari.

Dar' oficiosul se întoarce și, regretând cele scăpate mai sus, pronunță fără genă earăși un mare și — necontestabil adevăr, dîcînd:

„Avînd libertate de presă, nu putem pune presa română sub legi separate“.

Este adevărat, că n'am fi îndreptățiți după principiile liberale ale desvoltării statului nostru a pune presa română sub legi separate, însă avînd faptele în vedere, — ar trebui să adăugăm oficiosul, — am pus-o sub legi separate, fiindcă avem puterea. Legea de presă din Transilvania, particulară de a Ungariei și absolutistică, este susținută de guvernul „liberal“ numai și numai pentru presa română. Mutarea curții cu jurați dela Sibiu la Cluj s'a făcut numai și numai pentru presa română. Căci ori-ce altă presă poate scrie ce vooce, ea nu vine în atingere nici cu procurorul, nici cu curtea cu jurați.

Prin urmare de ce legi separate mai are nevoie presa română?

În fața acestor fapte necontestabile mai poate exista un om cu mîntea întregă, care să susțină, că guvernul nu pericutează cu toate mijloacele iertate și neiertate presa română? Nu se impune fiecărui om cu judecată convingerea, că aici se tractează de nimicirea acestei prese, fiindcă numai astfel este cu putință, ca să amuțească toate glasurile și poporul român „străin“ în această țeară să devină „mulțumit“.

Noi ne împlinim o datorință apărînd drepturile poporului nostru. Maghiarii, dacă cred, că în apărarea drepturilor unui popor, care participă în mod considerabil la toate sarcinile patriei noastre, este o crimă, n'au decît să ne pedepsească, căci puterea e în mîna lor. Pedepșa noastră însă este trecătoare, dar' nemulțumirea și suferințele poporului nostru rămîn și dacă va amuți presa.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 22 August st. v.

Afaceri interne.

În cercurile guvernamentale se nutrește speranța, că casa deputaților va lua încă în decursul acestui an la desbatere budgetul anului viitor și încă astfel, ca acela să poată trece și prin

casa magnaților și să ajungă încă în acest an la valoarea de lege. Dintre proiectele ministeriale, care vor ajunge la toamnă înaintea casei, se amintesc proiectul de lege despre înarticulararea convenției comerciale cu Egiptul. Se dîce, că înainte de feriele de Crăciun se va prezenta și proiectul despre reforma administrativă. E foarte probabil, ca ministrul justiției să prezenteze reforma procedurii civile încă pe la începutul sesiunii. Acest proiect va fi supus încă în decursul acestei luni consultării unei anchete. Tot la începutul sesiunii se va prezenta și convenția comercială cu Bulgaria. Această convenție e de o mare importanță din punct de vedere politic internațional.

Schimbare de guvern în Austria.

Diarul „Hamburger Correspondent“ pretinde a avea cunoștință despre o iminentă schimbare de guvern în Austria. Într-o scrisoare lungă, pe care acest diar o primesc „Dela Dunăre“, se expune, că respingerea tranșacției decătră Cehi și aspirațiunile național-politice ale Polonilor, eșite la iveală cu prilegiul sîrbării Mickiewicz, au produs la Coroană ideea, de a chema la guvern din nou „oameni de stat germani“. Acest guvern, după-cum se exprimă diarul din Hamburg, va fi „social-politic“, va aduna în giurul seu toate grupurile sociale și aplecate spre reforme, se va răzima pe marii proprietari conservatori și va manifesta față cu pretențiunile cehice și poloneze „acea firmitate, cu care, după experiență, trebuie să fie tractată ființa particulară a Slavilor“. Despre aceea, că guvernul cum își va forma majoritatea, comunicatul diarului din cestiune nu dă deslușiri clare; se face numai o alușiune la împregiurarea, că puterea delegațiunii poloneze va avea să fie sfîșiată prin favorisarea Rutenilor la alegeri. Cunoștința foarte defectă a raporturilor factice din Austria, care străbate din întreaga expunere, nu ne inspiră nici o încredere în ea.

Rusia și Austro-Ungaria.

„Nevoie Vremia“ serie: „Dacă nu ne înșelăm, cei din Petersburg actualmente nu sînt dispuși pentru nici un fel de apropiere de Austro-Ungaria. Oamenii sînt pe deplin convinși, că Rusia nu are trebuință de nici o entente cordiale cu Austro-Ungaria, după-ce s'a lămurit odată, că un contrapond la intențiile Austro-Ungariei în Peninsula-Balcanică se poate afla și pe altă cale. Prin actuala stare de lucruri pacea e pe deplin garantată. Austro-Ungaria nu mai poate conta la o promovare a planurilor sale prin Germania și Italia. Planurile împăratului Wilhelm vor fi poate incoomoade pentru puterile ce stau departe

de întreita alianță, dar' caracterul seu ne garantează destul, că el nu aprobă mijloacele diplomației austriace“.

Împăratul Wilhelm și Țarul Alexandru.

Din Petersburg se depezează cu data de 1 Septemvrie n., că faimele răspândite din afară despre o indispoziție ce ar fi intrat între împăratul Wilhelm și împăratul Alexandru pe timpul celor din urmă zile de manevre la Narva, din parte competentă, se declară de nise simple scor-nituri. După împărtașirile persoanelor din giurul împăraților, nu există nici cel mai mic motiv pentru asemenea presupuneri.

Un interview cu prințul Ferdinand din Bulgaria.

În ediția parisiană a diarului „New-York Herald“ se publică unele împărtașiri dintr'un interview, pe care corespondentul acestui diar din Sofia le-a avut cu prințul Ferdinand.

Prințul, scrie corespondentul, cu cismele lui de călăreț și cu figura lui înaltă, are cu totul înfățișarea unui oficer de cavalerie austriac. Pe locul de alegare din Paris ar fi numit un „beau blond“. Prințul are ambiția, de a guvernarea. El e mîndru de poporul seu și e mîndru mai ales, că a putut să stăpînească trei ani neîntrerupt. El scie, că până-cînd va trăi Țarul, politica rusească nu se va schimba, dar' se vede, că soarta antecesorului seu, a principelui Alexandru, nu-l intimidază deloc. Imediat înainte de interview, prințul Ferdinand a primit pe reprezentantul diplomatic al Angliei. Se pare, că acesta a adus sciri bune cu privire la recunoașterea principelui decătră Anglia, căci prințul era într'o bună dispoziție.

La aceste adauge corespondentul:

Se pare, că prințul Ferdinand se ocupă exclusiv numai cu politica externă și lasă pe dl Stambuloff a se interesa de afacerile interne. Anumite incidente și acte independente ale prințului te fac să presupui, că într'o bună dimineață se va elibera de sub influența premierului seu. Mulțimea cea mare însă nu scie nimic de aceste evenimente și în ochii ei prințul apare numai ca un simplu membru al guvernului Stambuloff. O profetie e foarte răspîndită. Se afirmă, că convenția comercială, pe care Stambuloff e aplecată a încheia cu Austro-Ungaria, dacă ea se va realiza vre-odată, are să aducă cu sine ruinul financiar și industrial al Bulgariei și va deveni un Waterloo pentru ministru.

După aceste impresii personale și împărtașiri ale sale, corespondentul mai spune, că, afară de portretul antecesorului seu, principele mai păstrează toate cununile și adresele de aderență, pe care orașele le-au prezentat învingătoru-

lui dela Slivnița. Arătînd diaristului aceste obiecte, prințul a dîs: „Le păstrez pe toate aceste în palat, până-cînd vom ave în Sofia abația dela Westminster.“

Programul kossuthistilor.

În adunarea ținută la 31 August n. în Cluj partidul independenței din Ardeal a primit următorul program, care în cele esențiale nu se deosebesce de programul kossuth-istilor statorit la 1881:

Ungaria este un stat de sine stătător, independent unguresc, are să-și resoalve agendele liberă de amestecul ori-cărui stat străin. Între Ungaria și țerile ereditare austriace nu este nici o comunitate, decît persoana suveranului, și Regele Ungariei trebuie să aibă o curte separată ungară, în care magnații nostri să nu fie străini suferiți.

Dorim să fie anunțată alianța vamală și pe baza teritorului vamal independent și în interesul industriei și comerțului nostru să putem încheia cu străinătatea convențiuni vamale și comerciale independente, căci este insuportabil, ca materiile brute ale țerilor orientale să fie aduse fără vamă în piețele noastre, și precînd noi sîntem scoși din piețele noastre, produsele noastre să fie excluse din piețele străine prin politica vamală protecționistă a Austriei.

Sistemul de viață al statului separat reclamă o separată circulațiune a basailor, un separat sistem de credit. De aceea vom urgea înființarea băncii separate ungare.

Suveranitatea statului autonom, independent se poate manifesta față cu străinătatea numai printr'o reprezentanță separată, de aceea vom cere o reprezentanță diplomatică separată ungară. Până vom pute realiza aceasta, trebuie să o pregătim prin înființarea unei academii orientale în Budapesta, trebuie să o pregătim prin consulatate separate ungare supuse ministerului de comerț ungar și organizate în focularele comerțului extern, căci atunci interesele noastre speciale pe terenul comerțului extern nu vor fi outropite de interesele țerilor industriale austriace.

Fără armată separată viitorul nostru nu depinde dela soarta noastră, ci dela a Austriei, îi lipsește Ungariei caracteristica cea mai vedită a vieții de stat și îi lipsește constituției noastre garanția față cu puterea. Armata separată ungară vom să o desvoltăm fără sguđurii pas de pas din organismul actualului sistem rău și condamnabil. Spre acest sfîșit propunem comandă maghiară și avansamentul separat al oficerilor în regimentele unguresci, staționarea regimentelor în cercurile lor de întregire după sistemul teritorial, reducerea timpului de serviciu, înființarea unei academii ungare de ofițeri și de școale de ca-deți ungare, jurisdicțiunea judecătorilor civile în afaceri penale, subordonarea instituțiilor din țeară ale armatei comune sub ministrul de honveđi și în fine provederea honveđimii cu artilerie și cu un stat major general.

Dorim desființarea delegațiunilor, fiind un mijloc de afirmarea amestecului străin și nefiind în stare de a apăra interesele națiunii. Până vom duce aceasta în deplinire, cînd împregiurările vor cere, vom lua locul nostru independent în delegațiuni spre a apăra averea națiunii și sîngele cetățenilor ei, spre a controla politica externă și militară, păsînd astfel cîmpul steril al abstenței. Consiliu de dreptate și de puterile noastre, vom ataca sistemul actual și instițiunile lui comune și în delegațiuni, pe terenul lor propriu.

Vieța internă a statului nostru vom ordona-o, delăturînd birocrația devenită prea puternică și consumătoare, pe baza decentralizării și autonomiei, prin realizarea simplității, ieftinătății și iuțelii, pentru-ca organele să nu fie înființate de două-ori, dintre care una să aibă aparența drepturilor și autonomiei, ear' cealaltă să aibă și să exercizeze adevărata putere. Libertatea individuală vom să o lărgim atît de mult, încât după parapetele ei și ale autonomiei fiecare naționalitate și confesiune să poată găsigaranția rasei și religiunii sale, pentru-ca în copciile tari ale drepturilor egale să ne îmbrățișem ca frați egali, să ținem împreună ca camerați. Între om și om nu există frățietate, cătă vreme emancipării politice a Ovreilor nu-i urmează și emanciparea socială.

Sistemul justiției trebuie să-l reformăm pe baza procedurii imediate și verbale pentru a o elibera din căușile formalităților, ca să servească dreptății, ear' nu ordinei de proces.

Sistemul nostru de impozite și finace și aplicarea lui trebuie să-l reformăm radical, avînd în vedere principiul, că statul este pentru cetățeni, ear' nu vice-versa; că funcționarul, este plătit de popor și este dator să-l servească.

Proprietatea de pămînt perde pe ți ce merge din valoare și venit, își schimbă iute proprietarii, în mod îngrijitor se sporesce numărul celor depozedați, a căror sporire în curînd poate înmulți neajunsurile noastre prin tulburări sociale. Pentru a împedea depozedarea vom căuta calea mijlocie, care să nu subjuge nici vicia de liber trafic, între fideicomisul aristocratic și democraticul „home state“. Ne vom sili din toate puterile să creăm și să protegiăm industria indigenă, să desvoltăm legiunile iubitoare de libertate ale meseriașilor nostri printr'o nouă lege industrială, printr'o nouă ordine de țiguri și în interesul exportului în Orient prin înființarea de agenturi industriale să le salvăm și să le conducem la bunăstarea meritată. Aceste sînt principiile și misiunile, spre a căror apărare și realizare ne-am unit sub steagul independenței Ungariei.

Istoricul gimnasiului din Beiuș.

(Urmare și fino.)

101. Traian Farkas, famiiat, născ. în O-Hodos (Hodiș), com. Sătmar, în 26 Dec. 1854. — După absolvarea drepturilor fu ales de notar cerc. în locul seu natal. — Mai tîrziu cu câțiva ani se înscrie la facultatea filosofică din Budapesta, ear' cu data de 28 August 1884 numărul 1785 se numi prof. supl. la gimnasiul din Beiuș. — Făcî un examen din sf. teologie la Blaj pe cale privată. În 15 Maiu 1888 a depus examen de specialitate din istorie și limba lat. înaintea comisiunii cenzurătoare regnic. diu Budapesta. — Conducătorul cantului figural. Anul lit. 6. (57).

102. Demetriu Fekete, secular, născ. în Bedeu, comit. Bihor, în 22 Martie 1846, însurat. — A fost într'un an teolog la Budapesta; a absolvat cursul preparandial în Oradea-mare; a fungat mai mult timp ca institutor privat; după aceea numit docent de I. și II. cl. la școalele normale din Beiuș, ear' din 1872 se numi învățător de III. normă și totodată cantor la biserica gr. cat., din care timp învăță și tinerimea gimnasială cantul bisericesc. În 19 Dec. 1883 făcî examen prof. din matematică și fisică înaintea comisiunii cenzurătoare regnic. din Budapesta, după care în 1884 cu data de 11 August numărul 1719 fu aplicat și la gimnasiu de prof. auxiliar, ear' cu data de 28 Iulie 1888 numărul 1812, ținîndu-și postul seu de cantor și mai departe, se numi prof. gimn. supl. interimal. În 1889 28 Maiu depuse cenzura prof. înaintea comisiunii amintite și din limba latină. — Directorul școlii învățăcelilor de industrie. An. lit. 6. (57).

103. Victor Borlan, teol. dic. abs. de Budapesta. Născut în Peăr, comit. Sălajiu, în 19 Aprilie 1862. A absolvat cursul filosofic cu spesele sale la universitatea din Budapesta. — În 22 Maiu 1887, făcînd examen de specialitate din științele istorico-naturale și geografice înaintea comisiunii cenz. regnic. din Budapesta, cu data de 23 August 1887 numărul 1754 se numi prof. supl. la gimnasiul din Beiuș. — Supraveghează corul instrumental al tinerimii, e custodele muzeului geografic. An. lit. 3. (60).

D. La gimnasiul reconstruit 1888/9.

Dintre profesorii perioadului III. a trecut la al IV-lea: Petru Mihuițu ca director, I. Buteanu ca corector și respective director, George M. Marinescu, V. Stefanici, George Papp, Cor. Ardelean, V. Dumbrava, Tr. Farkas, V. Borlan, Dem. Fekete ca profesori.

104. Ioan Fersigán, teol. absol. dic. de Budapesta; însurat, născ. în Resighe, comit. Sătmar, în 13 Ianuarie 1861. După absolvarea cursurilor filos. ca stipendist diecesan la universitatea din Budapesta, făcînd examenul fundamental în 15 Maiu 1888 înaintea comisiunii cenz. regnic. din Budapesta, cu data 28 Iulie 1888 Nr. 1812 fu numit prof. supl. la gimnasiu. — În 6 Iunie 1890 făcî și examen de specialitate din limba și lit. greacă și latină înaintea aceleiași comisiunii regnic. An. lit. 2. (61).

105. Teodor Bulc, presb. celibe., născ. în Șiria (Világos), com. Arad, în 2 Iunie 1859. După absolvarea cursurilor teologice la Strigon (Esztergom) fu aplicat de administrator în Băița (Rézbánya). — Timpul seu liber dela grijile pastorale și-l-a consacrat studiilor sale predilecte: filologie clasice. Apoi s'a înscrie la facultatea filosofică din Viena; și cu data 28 Iulie 1888 Nr. 1812 fu promovat de prof. supl. la gimnasiul din Beiuș. În cele din urmă recurse pentru a fi admis la aprobatura din 1872. Exortatorul tinerimii din clasele superioare. An. lit. 2. (61).

106. Florian Stan, presb. celibe., născ. în O-Huta, com. Sătmar, în 17 Martie 1857. A fost 3 ani soldat, terminînd 3 cursuri în școala milit. de aporți, a ascultat 2 ani drepturile susținîndu-se ca scriitor prin cancelarii de advocați și ca institutor privat. După aceea îmbrățișînd statul clerical, absolvă cursurile teologice în liceul rom. cat. din Oradea-mare. Primind sf. orduri în 1887,

Betrîna a alergat în casă.
— Cumpărător, cumpărător, mormăi răspundînd Nazar. Și eu încă nu li-am spălat coadele.

„O, Arcadia!“ am dîs în mine.

— Bună țiua, tătucă, bine ai venit, se auđi încet la spatele mele un glas blînd și plăcut. Am primit înderēt: înaintea mea, într'o mantauă albastră cu poale lungi, sta un bîtrîn de statură mijlocie, cu pîrul alb, cu zimbat amabil și cu ochi frumoși vineți.

— Poftesci un cal? Bine, tătucă, bine... Dar' n'ai pofțit cumva să vii cu mine să bei mai întîiu un ceaiu?

Am refuzat și am mulțumit.

— Ei, cum poftesci. Iartă-mă, tătucă: veđi, la mine e ca pe vremea vechie. (Domnul Cernobai vorbira fără grabă și în o.) — La mine, scii, toate sînt simple... Nazar, mîi Nazar, adause el cu glas trîgănat și ne-schimbat.

Nazar, om bîtrîn, sîbricit, cu nasul de uliu și cu barba în formă de ic, se arētă în pragul grajdului.

— Ce fel de cai îți trebuie, tătucă? urmă dl Cernobai.

— Nu tocmai scumpi, dresați la trăsură.

— Bine... și de acestia am, prea bine... Nazar, Nazar, arată domnului calul cel sur, scii ăla, care stă în fund, apoi pe murgul cel țințat, ear' de nu vrea pe ăsta — pe celalalt, dela Măndra, scii tu?

Nazar se întoarce în grajd.

— Dar' să-i scoți de căpăstru, strigă în urma lui dl Cernobai. — La mine, tătucă, adause el, privindu-mă în față cu veselie și blîndețe: — nu e ca la geambași, — de 'i ar mîncă pustia! La ei merge lucrul cu

ghimberii, cu sare, cu drojdi de rachiu, să-i iee naiba pe toți!... Dar' la mine, să veđi numai, toate se fac pe față, fără șiretlicuri.

Aduseră caii. Nu 'mi-au plăcut.

Ei, du-ți cu D-đu la loc, ți se Anastase Ivanici. — Arată alții.

'Mi-a arētat alții. În sfîrșit am ales unul, ieftin. Am început să ne țirgum. Dl Cernobai nu se înferbînta, vorbira atît de liniștit, cu atîta vrednicie, încât nu puteam a nu „onora pe unchiașul“: „I-am dat arvună.“

— Ei, acum, ți se Anastase Ivanici: — dă-mi voe, ca după obiceiul vechiu, să-ți dau calul cum se cuvine... Ai să-mi fii mulțumitor pentru el... și apoi e tare! ca nuca... neatins... de pe stepa! Merg în ori-ce ham.

Își făcî cruce, își puse poala sumanului în mînă, luă căpăstrul și îmi dete calul.

— Acum să-l folosești cu Dumneđu... Un ceaiu nu vrei?

— Nu, mulțumesc frumos: mă grăbesc acasă.

— Cum poftesci... Vizitiul meu va duce acum calul.

— Da, acum, te rog.

— Bine, drăguțule, bine... Vasile, mă Vasile, pleacă cu domnul; să duci calul și să primisci banii. Ei, noroc, tătucă, cu Dumneđu.

— Rămâneți cu bine, Anastase Ivanici.

'Mi-au adus calul acasă. Chiar a doua ți s'a arētat, că fusese folosit de tot și era schiop. Gîndiam să-l pun la trăsură: calul meu da tot înapoi, ear' dacă îl lovia cu biciul — se înderētnicia, svîrlia și se tăvălia. Înda' am plecat la dl Cernobai. Întreb:

— Acasă e?

— Acasă.

— Pentru-ce, 'i-am dîs, 'mi-ai vîndut un cal stricat.

— Ștricat?... Doamne păzește!

— 'S'apoi mai e și schiop pe deasupra și eu n'arav.

— Schiop? Nu sciu; de bună-seamă vizitiul tîu 'i-a făcut ceva... că eu, să mă bată Dumneđu...

— Dumneata, după dreptate, Anastase Ivanici, trebuie să-l primisci înapoi.

— Nu, tătucă, să nute superi: dacă s'a dus odată din curte, — s'a sfîrșit. Apoi să te fi uitat mai nainte.

Am înțeles, 'mi-am inecat năcazul, am rîs și am eșit. Din norocire, lecția n'am plătit-o prea scump.

Preste două zile am plecat mai departe, ear' preste o săptămână reîntorcîndu-mă, am tras earăși pe la Lebedieni. În cafenea am găsit aproape tot aceleași fațe și prințul N. earăși sta la biliard. Dar' în soarta domnului Hlopakov se făcuse deja schimbarea obicinuită. Oficerașul cel bălan îl înlocuise în grația prințului. Bietul locotenent concediat încercase încă odată în fața mea să dee drumul vorbei sale favorite, — poate, gîndia el, îi va plăce ca și până acum, — însă prințul nu numai că n'a zîmbit, ci chiar s'a încrunțat și a dat din umeri. Domnul Hlopakov s'a uitat în pămînt, s'a ghiemuit, s'a retras într'un colț și a început înțicior a-și umplé ciubucul...

Traducere din l. rusă de E. Hodoș.

fu aplicat de cooperatori in Kerul6s, lucrând cu diligență neobosită la perfecționarea sa. Primi laurea doctorală din canoe în 6 Maiu 1888; după care, terminând cursul filosofic ea stipendist diecesan la univer. din Buda-

pastă și făcând în 29 Maiu 1889 examen fundam. și de specialitate prof. din limba și literatura germană și latină înaintea comisiunii cens. regnic. din Budapesta, cu data 14 Aug. 1889 Nr. 1814 se numi prof. la gimnasiul din Beiuș. Catechet pentru tinerimea din clasele inf. Anul lit. I. (62).

Conspectul după anii de serviciu. Table with columns for years (1-20) and a total sum.

NB. 33 de ani a servit: Teod. Kóváry; 29 ani G. M. Marinescu; 23 G. Vláss; 21 T. Roșu; 20 Greg. Kóváry și P. Mihuțiu;

19 M. Bandiciu și I. Buteanu; 17 M. Kiss și S. Papp; 16 Andr. Pappfalvai și V. Leșan, Sălăgean, I. Iuț și G. Filimon; 13 Dr. I. Ardelean; 12 P. Balász; 11 I. Clintoc; 10 I. Erdélyi, T. Aron, B. Nistor și Stef. Szády.

CRONICĂ.

Dela Curte. Veduva Princesă de Co-roană Stefania a întreprins ieri, Marți, o călătorie prin Elveția. În timpul cel mai scurt va merge înalta Doamnă pentru o scurtă vizită în Bozen și Innsbruck.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Minoreni Iacob Kann în „Bélcefi“ și Adolf Grossmann în „Nagy“; Leo Rosenberg în „Geró“; minoreniul Bernhard Vireigl în „Vérág“; Elie Teodor Schmiéd în „Sálmány“; minoreniul Gustav, Irena, Adela, Ernestin și Aladar Zeisler în „Csakó“;

Ajutor pentru cei păgubiți prin foc. Ministrul ung. de interne a trimis câtorva autorități judecătorești și administrative un circular, prin care le solicită să aduna ajutoare pentru cei păgubiți prin foc.

Permutare de regimente. Din Viena se telegrafează, că în 17 Septembrie a. c. regimentul de infanterie Nr. 12 al garnizoanei din Viena se va strămuta la Comor și regimentul de infanterie Arhiducele Este Nr. 19 de acolo va merge îndată după aceasta la Viena.

Ministrul de agricultură în Cluj. Ministrul de agricultură reg. ung. contele Andreu Bethlen a sosit în 2 l. c. în Cluj, spre a vizita expozițiunea de vite de acolo.

Petrecere la congresul agronomic din Viena. Cu data de 1 Septembrie a. c. se telegrafează din Viena, că membrii prezenți ai congresului internațional de agronomie s'au întâlnit în aceeași zi seara la o petrecere în sala salonului de cură din parcul orașului.

Aprindători prinși. La 1 Septembrie l. c. a. m. au fost prinși în apropierea orașului Eperjes nisece rătăcioși, care aprinseseră pazele dela fabrica de țigle de acolo.

Incendii. Locuitorii din comuna Rod, aparținătoare cercului Mercurii, au fost atinși Sâmbăta trecută de o mare nenorocire. În numita zi pe la amiază a izbucnit în acea comună un foc îngrozitor, care, în căldura și seceta cea mare de estimp și în lipsa de apă ce domnesce, a mistuit în scurt timp peste 60 de case și edificii economice.

Nișinovorod, 3 August n. Un tânăr s'a apropiat de guvernorul, generalul Baranov, sub cuvânt, că are să-i comunice un secret mare. Deodată însă a îndreptat un revolver încercat asupra guvernorului, care l'a prins de braț, așa că glonțul s'a băgat în pământ. Atenatorul cu numele Vladimirov a fost arestat.

New-York, 3 Septembrie n. Lucrătorii dela canalul Panama s'au pus în grevă.

s'a întâmplat un foc, care în urma unui vânt tare a pătruns în scurt timp în cenuse 45 de case împreună cu edificile laterale. Școala gr.-or., locuința notarului, precum și alte zidiri au căzut jertfa flăcărilor.

O cassă militară furată. Făptuitorii furtului dela cassă militară din Piliș-Cseaba sau aflat. Aceștia sunt subcanonierii Alexandru Domján, Iosif Guttmann și George Ruff.

Pădurile năsedene. Ministrul ung. de agricultură a aprobat contractul încheiat între stat și între societatea acționară din Cluj, careia i-s'a dat în exploatare numitele păduri.

Un rătăcit fatal. Din Orșova se scrie: Fotograful Carol Heichlinger, care mai înainte locuia în Orșova, petrece de câteva luni pe insula Adakaleh. În zilele trecute făcând un rătăcit, că adevărat el va trece cu innotul Dunărea, fără să odihnească, dela Adakaleh la Verciorova.

Derailare de tren. Din Viena se telegrafează cu data de 1 Septembrie, că pe linia ferată Francisc-Iosif a deraiat un tren. Prin derailare au fost greu rănite 2 persoane și mai ușor rănite 7. Dacă catastrofa ar fi urmat cu 5 minute mai târziu atunci vagonul, care a deraiat ar fi căzut drept în Dunăre.

O foaie de și panslavă în Viena. „Kurjer Warszawski“ vestese, că în Viena va apăre cât de curând o foaie de și panslavă.

Un mare furt la post. Pe linia ferată Paris-Rouen s'a întâmplat zilele trecute un mare furt la post. Au fost furate epistole ca bani în valoare de 1/3 milion.

Bandiți prinși. Din Constantinopol se telegrafează, că 4 dintre tâlharii, care au răpit pe inginerii Gerson și Mejor, sunt prinși și deținuți. S'au aflat la ei o mulțime de bani.

Din public.*) Convocare. Comitetul central al „Reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Zarand“ au și fină ședința sa Duminecă în 26 August st. v. a. c. la oarele 10 ante-midiane, în sala gimnasiului gr. or. din Brad.

Membrii comitetului sunt invitați a participa. Brad, la 12 August v. 1890. Presidiul comitetului.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“. Teschen, 3 Septembrie n. Împăratul a sosit la oarele 7 dimineața și a fost întâmpinat de șefii autorităților. Dela gară s'a dus între ovațiunile sgomotoase ale mulțimii prin stradele orașului la palatul arhiducesc.

Berlin, 3 Septembrie n. Chiar și organele oficiale constată, contrar telegramelor oficiale rusești, că călătoria împăratului nu a avut nici un rezultat.

Belgrad, 3 Septembrie n. Se vorbește cu siguranță, că ministrul va demisiona încă înainte de convocarea scupcinei și că Pasici va fi concrețit cu formarea cabinetului.

Viena, 3 Septembrie n. Aseară Dunărea a început să crească rapid. Ținuturile mai jos situate sunt amenințate cu exundare.

Praga, 3 August n. De astăzi dimineața stradele mai scunde ale orașului s'nt inundate. Se fac delogieri din multe case. Un ponton cu pioniri s'a răsturnat. Până acum nu s'au găsit șese pioniri. Apa crește mereu, ploaia continuă.

Nișinovorod, 3 August n. Un tânăr s'a apropiat de guvernorul, generalul Baranov, sub cuvânt, că are să-i comunice un secret mare. Deodată însă a îndreptat un revolver încercat asupra guvernorului, care l'a prins de braț, așa că glonțul s'a băgat în pământ. Atenatorul cu numele Vladimirov a fost arestat.

New-York, 3 Septembrie n. Lucrătorii dela canalul Panama s'au pus în grevă.

Bibliografie.

Au apărut: „Amintiri istorice și programele semnate de liberali dela 1848 până azi. Adunate și anotate de Vintilă Rosetti. Un volum 2 lei. La administrația „Românului“.

„Istoria română“ cu narațiuni, întrebări și ăresurate. A 3-a edițiune prescurtată pentru școlile primare de ambe-sexe de Gr. G. Tocilescu, profesor la universitatea din Bucuresci. Prețul 50 bani.

A apărut de sub presă în editura librăriei S. Benvenist din Craiova: „Istoria universală a comerțului“ de N. Cantuniar

licențiat în litere și filosofie, profesor de istorie la școala de comerț din Craiova. Prețul 1 leu 50 bani.

A apărut de sub presă „Istoria sfântă a Noulei Testament“ pentru usul școlarelor secundare de ambele sexe, de preotul Ioan Constantinescu, profesor de religione la externatul secundar de fete Nr. 1 din Bucuresci, și se află de vânzare la librăria Socec et comp. și la autor biserica Lucaci. Prețul 2 lei.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni: — 9 Septembrie st. n. imobilele lui Leopold Jokly decătră tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

— 11 Septembrie st. n. masa averii lui Ioan Kubászek decătră notarul public din Turda.

— 18 Septembrie st. n. imobilele lui Iosif Bilkei decătră judecătoria cerc. din Arad-nou.

— 18 Septembrie st. n. imobilele Elisabetei Niciovici decătră judecătoria cerc. din Sân-Nicolaul-mare.

— 23 Septembrie st. n. imobilele lui Mirco Kispridlov, în Melenta, decătră tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

— 16 Septembrie st. n. imobilele lui Sebastian Nuszpl, în Baimoc, decătră tribunalul reg. din Teresiopol.

Edicte: — A se însinna pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Domnica Orșan (din Țigani), Floarea Cosma născ. Lazar (din Kööd) și Nastasia Revnic (din Agriș), la tribunalul reg. din Zălău; — la rămasul după veduva Catalina Bobancu, la tribunalul reg. din Brașov.

Călimdarul zilei.

23 August (4 Septembrie) 1890. Iulian: Lup. Gregorian: Rosalia. Soarele: răsare 5.17, apune 6.43

Buletin meteorologic.

Sibiin, 3 Septembrie n. 6 oare dimineața.

Table with meteorological data: Presiunea atmosferică, Diferența din prețiu, Temperatura după Celsius, etc.

Din țeară, 1 Septembrie n. 7 oare dimineața.

Table with weather data for various stations: Stațiunile, Presiune atmosferică, Temperatura, Vântul.

Sosiți în Sibiin.

La 3 Septembrie n. Hotel „Neurherer“. Kern din Alba-Iulia. D-na Ferdinand din Băița. Rheinid, învățător din Petroșeni. Ianculescu, avocat din Lugoj. Lenger, avocat din Brașov. Rohr din Seghedina, Wolfarth, Latlinak și Sarcilli din Viena, Warneke din Graz, Eibisch și Hecht din Budapesta, toți comercianți. I. Gall, membru al casei magnaților din Budapesta.

Hotel „Impăratul Romanilor“. Ioan și Teresia Deesi, școlarii din Sopor. Anton Zachariás din Ciuceșeviz. L. Luska, voiașger din Lipsca. L. Edányi, proprietar din Boarta. Nicol. Pap din Zuba. Ladisl. Bod cu soția, preot din Almașul-mare. Robert Kiss din Sebeșul-săseș. Baron Bánffy, proprietar din Hususén. Anton Nemes, notar din Băia-de-Criș. Abeles, voiașger din Budapesta. I. Mihaiu din Buziaș. I. Kantner, inginer din Borsac. Anna Brândușă din Petroșeni. N. Lyka, voiașger din Turda. Ajaal, comerciant din Roșia. Stejtin, avocat din Gherla. Bereczky din Murăș-Oșorhein. Theodor Nezelay din Budapesta. D-na Park din Șimleu-Silvaniei.

Hotel „Meltzer“. D-na Molnár din Sighisora. Brașovian, proprietar din Hondol. Todoran din Curcio. W. Sest, voiașger din Budapesta. P. Pány, preot din Pauliș. S. Šelesky, preot din Barinesti.

Economie.

Construirea căii ferate prin Turnul-roșu. Reprezentații camerei comerciale din Brașov și Cluj, ai reuniunilor economice transilvane și sibiene și ai reuniunilor industriale din Sibiu și Brașov au ținut de curând o conferență, în care s'a luat decisiunea, de a adresa o rugare ministrului de comerț pentru construirea căii ferate prin Turnul-roșu.

În rugare se indică asupra impo rtanței strategice și economice a acestei căi ferate și se arată, că acum, când guvernul român și-a dat învoalea de se efectui o a doua joncțiune în partea transilvană a Carpaților de Sud, și guvernul nostru îi stă în voe să aleagă efectuarea acestei joncțiuni preste pasul Turnului-roșu sau al Vulcanului, e dată ocaziunea de a scuti interesele economice ale Transilvaniei și de a presta monarhiei un mare serviciu prin alegerea căii ferate pe la Turnul-roșu.

Mai departe se arată prin cifre, că joncțiunea prin pasul Turnului-roșu e foarte favorabilă și în privința financiară și de o mare importanță strategică în cazul unui răboiu. Pe baza tuturor acestor argumente, numitele corporațiuni se roagă, ca guvernul și dieta să lucreze într-acolo, ca cu ocaziunea pertractărilor cu România asupra cestiunii joncțiunilor de căi ferate să se decidă în prima linie construirea căii ferate pe la Turnul-roșu și totodată să se întregască art 6 al convenției încheiate cu România în 1874 într-acolo, ca România să primească în dar, de a lungi rețeaua căilor ferate române în cel mai scurt timp până la pasul Turnului-roșu.

Resultatele recoltei în Ungaria în anul acesta. După datele biroului statistic al țerii, recolta în estan a dat următoarele rezultate: Grâu 43,034.204 măji metrice pe un areal sémănat de 5,244.915 jugere catastrale; sęcăr 15,345.215 măji m. pe un areal sémănat de 2,184.715 jugere catastrale; orz 12,584.412 măji m. pe un areal sémănat de 1,778.766 jugere catastrale; o v ș s 8,855.078 măji m. pe un areal de 1,766.634 jugere catastrale; rapiță 850.192 măji m. pe un areal sémănat de 153.270 jugere catastrale. Recolta grăului e mai favorabilă ca cea din 1887, a sęcării și a orzului asemenea celei din anul amintit, ear' recolta rapiței a dat rezultate atât de excelente, cum nu a dat nici-când altădată până acum în Ungaria.

Tirgul de rimători din Turnu-Severin. În intervalul dela 1 Aprilie până la 9 August curent au intrat în tirgul de rimători dela Severin 3,681 porci și au eșit 729, din care 111 pentru Austro-Ungaria. La 13 Aug. s'au vëndut în acel tirg 257 rimători în greutate brută de 43.425 chilogr. cu prețul de 63 bani chilogramul.

Prețul mărfurilor.

Plăta din Sibiu, 2 Sept. Grâu, hectolitru 76 chilo fl. 4.30 până 5.10, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.40 până 4.— sęcara 70 până 75 chilo fl. 3.— până 3.40; orz 62 până 66 chilo fl. 3.— până fl. 3.40 ovės 42 până 50 chilo fl. 1.90 până fl. 2.50, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.40 mălaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.— cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20 sémēnte de cânepă 48 până 50 chilo fl.— până 9.— mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până 5.— lintea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.50 fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 4.— pasat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 15.—, făină Nr. 3 chilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.— Nr. 5 fl. 13.10 slănină 100 chilo fl. 58.— până fl. 62.—, unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 62.—, sęc brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sęc fl. 33.— până fl. 34.— lumini turnate de sęc. fl. 38.— până fl. 40.—, săpunu fl. 20 până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.10 până fl. 1.30, cânepă fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. % 50 până 61 cr., carnea de vită chilo 38 cr., carnea de vițel 60 până 36 cr., carnea de porc 46 până 48 cr., carnea de berbec 24 până 28 cr., oue 10 cu 18 până 20 cr.

Plăta din Mediaș, 2 Sept. Grâu, hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.50 sęcara fl. 3.20 până fl. 3.40; orșul fl.— până fl.—; ovșul fl. 2.40 până fl. 2.60; cucuruzul fl. 3.70 până fl. 4.—; sēmēnța de cânepă fl.— până fl.—; cartofi fl.— până fl. 1.50; mălaiul hectolitru fl.— până fl. 12.—; mazerea fl. 3.50 până fl. 4.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.20; lintea fl.— până fl.—; chiminul (sęcăreana) fl. 36.— până fl.—; sęc brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 24.—; lumini de sęc vėsate fl. 36.— până fl. 40.—; unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 65.—; slănină fl. 52.— până fl. 60.—; cânepă fl. 36.— până fl. 38.—; fânul fl. 1.— până fl. 1.40; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spirțul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo — până 40 cr.; carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc — până 44 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 2 Sept. n. s'au notat: unguresci bătâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr. de mijloc 46 cr., până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până — cr., marfă țărănească, grea — cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoră 42.— cr., până 45 1/2 cr., românesci, de Bakony grei 43.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sërbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., igrațați cu hșindă — cr., până — cr., per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Sept. 1890.

Table with market data for grain: Grâu, Bănățeneș nou, Grâu dela Tisa vechiu, etc.

Table with market data for oil: Sęcăr, Orz, Nutreț de vinar, etc.

Table with market data for various products: Grâu, Căcuras, Ovės, Meiu, Hrișcă, etc.

Table with market data for diverse products: Sem. de trif., Lucernă unguresc, etc.

Table with market data for oil and other goods: Sem. de trif., Lucernă unguresc, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with market data for Sibiu: Hârtie-monetă română, Lire turcesci, etc.

Bursa de Budapesta.

Table with market data for Budapest: Renta de aur ung., Impunatul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Viena.

Table with market data for Vienna: Renta de aur ung., Impunatul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with market data for Bucharest: 1 Sept. n. — 4 oare p. m., Renta rom. per 1875 5%, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de
Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr-or. în Reșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

== Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. ==

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

== Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. ==

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articol de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bētrāni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Conușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârçitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciumpărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficiori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipșani 35.

Epistole nefranțate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române agricole”.

Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoiul. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povețe, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosese și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț. (à 25 coale) 40 cr.	1. Cartea principală de comput (10 coale) 25 cr.
2. Inventare 1 conț. (à 25 coale) 40 "	2. Kötelezvény " " 20 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț. (à 25 coale) 50 "	3. Hivatalos bizonyítvány " " 20 "
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț. (à 25 coale) 40 "	4. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens " " 20 "
5. Protocoale de zalogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț. (à 25 coale) 50 "	5. Raport despre banii, care se subștern vicecomitelui comitatens " " 20 "
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț. (à 25 coale) 50 "	6. Schulversäumnissausweis " " 20 "
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț. (à 25 coale) 60 "	7. Conspect despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " " 20 "
8. Filera de imanuare 1 conț. (à 25 coale) 44 "	8. Adásvevési szerződés " " 20 "
9. Protocol de pertractare 1 conț. (à 25 coale) 44 "	9. Honved-Veränderungsausweis " " 20 "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț. (à 25 coale) 50 "	10. Tartozkodási változási kimutatás " " 20 "
11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 "	11. Protocol de exhibite (gestiune) " " 25 "
12. Testimonii de școală 1 conț. (à 25 coale) 40 "	

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafurmoșului ficior de craiu și a preafurmoșei fete măriștre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda și muierea lui.

== În versuri. ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.